

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Malitia simulantium pietatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rer ligna siluarum alia sub dio putrescunt, alia in laquearibus regum inaurantur, ascia & dolabra probata perficiunt, reijcula vilgo consumit. Hi quidem non fingunt, neque falsa est, aut fucata eorum pietas; ob inconstantiam tamen fallunt, & falluntur, nam post optimum florem desinunt in fungum. Neque refertur quo vino vappa fiat. Si vappa est, sine honore est; neque laudatur, quidquid fugit.

V.

S. Chrysof. in cap. 7. Matth. hom. 19.

S. Basilius hom. 1.

Quamquam omnino peior est ignominiaq; dignior, qui religionem simulauit, quam qui amisit. Quia nulla res sic exterminat bonum, sicut simulatum bonum; nam manifestum malum quasi malum fugitur, & cauetur; malum autem sub specie boni celatum, diu non cognoscitur, non cauetur; sed quasi bonum suscipitur. Sic seruidoli tunc pessimè Christianitatem corrumpunt, quando se simulant Christianos. In adagio est, Malus ubi se bonum simulat, tunc est pessimus.

VI

S. Greg. in orat. de morte patris sui. Ierem. 4. 30.

Ierem. 4. 30.

Intus Nero, foris Cato, torus ambiguus, monstrum est, velut quaedam bestia ex hirco & ceruo compacta. Quapropter etiam Hypocrita, id est, histrio vocatur is, qui in theatro alienam faciem sumit, ut seruus existens, sapenumero Domini, & priuatus regis; sic & in hac vita ad suos mores orchestras atque theatrum, exercentur, qui alio corde gerentes, alia extrinsecus hominibus pra se ferunt. Ob quod mendacium fallaciamque non solum coram toto mundo, in diu nouissimo pudefient; sed etiam in hac vita plerumque deprehensi, tantò vehementiùs erubescunt, quantò diutiùs doctiusque hominum oculos deceperunt. Vxorem quidam duxerat, & forma captus, & vestium fragrantia; quam deinde tantò peiùs odit, quod comperit, eam moscho ac peregrinis odoribus vsam, quòd illi anima foeteret; ne autem rugæ, & luror apparerent, fucum fecisse. Ita foediùs sordent, quos intelligimus pietatis specie turpitudinea condidisse; aut criminum suorum maculas sibi virtutum pinxisse. Bellè S. Gregorius Nazianzenus hypocritam comparat meretrici, quæ sicut cum natua pulchritudine destituta est, ad colores pigmenta, & fucos, confugere solet; ita hypocrita, cum specie solida profectaq; virtutis careat, adumbrationem quamdam pietatis extornat simulat, quæ eorum oculos retinet, qui adumbrata virtutis simulatione capiuntur. Fucata nemo amat. Cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris sibi oculos tuos, frustra componitur

contempserunt te amatores tui, animam tuam quarent. Ad reliqua flagitia lezabel accessit, quod depinxerit sibi oculos, & alia voluerit videri, quam esset; itaque repente de fenestra iussa est precipitari. Numquam lepra notatus fuisset Giezi, nisi auaritiam suam mendacio tegere voluisset. *Vnde venit Giezi?* ait Elifaeus. respondet ille: *Non iuit seruus tuus quoquam.* Ob quam falsissimam excusationem, lepra coopertus est; quam & ad posteros transmittit in monumentum dissimulationis; pulchrior futurus, si non melior videri, quam esse cupuisset. Quis Herodem pediculis, & longè maiore ignominia non iudicat dignum, qui fallacissimo corde hospiti bus Magis dixit; *Ite, & interrogate diligenter de puero: & cum inueneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum?* Alia mens, alia verba erant. Sicut stannum, quod est candidum, sed nigras pingit imagines, simulabat hypocrita, se adoraturum, quem decreuerat occisurum. Pudefacti sunt sapius etiam Scribae & Pharisei, quibus hoc scelus identidem obiecit Christus. Sed maximè ad hanc classem pertinet Iudas, infamis Apostolus, qui amicitiam simulans, hostem egit, immò proditorem. Nec censuit mitissimus Iesus tantam rei indignitatem dissimulandam, sed inconuenientissimam rem opprobrians dixit: *Iuda, osculo Filium hominis tradis?* Hæc hypocritis laqueo, immò & inferno digna fuit, & ignominia sempiterna. Quia etiam *abominatio Domini est omnis illusor*, maxima tamen abominatio est is, qui non solum hominibus, verum etiam ipsi Deo voluit illudere; quasi scilicet non vidisset, aut sciuisset, quo animo impurum illud osculum afferret.

Sunt quædam vitia, quæ in hac vita occulta, ad alterius vitæ tribunal reseruantur; sed hypocrisis, quæ vult videri, quod non est, præcipuè meretur etiam in terris detegi, & in confusionem suam manifestari. Aliquando vitium, quod clam alitur, se ipsum prodit. *Numquam*, ait Seneca, *bona fide vitia mansuescunt: tigres & leones numquam feritatem exiunt; aliquando submittant, & cum minimè expectaueris exasperatur tornitas mitigata.* Aliquando, & sapissimè diuinus Iudex simulata manifestat fuisse simulata. Quo pacto Gabaonitæ mentientes in fraude deprehensi à Iosue puniti sunt; qui *multauit eos vilioris obsequij ministerio.* *Clementior sententia, sed diuurnior*, ait S. Ambrosius. *Quid euidentius*, inquit

4 Reg. 9. 30.

4. Reg. 5. 25.

Matth. 2. 8. n

Luc. 22. 49.

Prou 3. 37.

VI.

Senec. ep. 87.

Iosue 3. 6. 6.

S. Ambros. lib. 3. de offic. cap. 10.